

BUGADA AL POU. Maig 2023

Carme Junyent visita llibreries manresanes

La lingüista Carme Junyent, autora de diversos llibres sobre el present i el futur del català i col·laboradora habitual dels mitjans de comunicació, és molt activa a les xarxes socials, especialment a Twitter, on interactua força amb la resta d'usuaris, aconsella i es deixa aconsellar. El Dissabte Sant va ser a Manresa amb la intenció de fer una ruta per les llibreries de la ciutat. Aquest és el fil que va piular sobre un periple que no va començar gaire bé, però va tenir un final feliç: «Us faig la crònica del meu Dissabte Sant. Hem anat a Manresa amb la intenció de visitar les tres llibreries que m'havíeu recomanat. Hem començat per la Parcir. Tancat. Després La Papasseit. Tancat. Ens hem embolicat pels carrers de Manresa. Hem demanat auxili a un manresà perquè ens ajudés a sortir i ja pensàvem que no era el nostre dia i que més valia deixar-ho córrer. Però aleshores hem tingut una visió màgica. Hem anat a la Poques Paraules i ha resultat que és una llibreria molt bonica amb una manera d'endregar els llibres que m'ha entusiasmat. Bé, de fet, tal com els endrego jo a casa: per països/llengües...».

Processó trans

I és ben bé que en la varietat hi ha el gust. Com en el cas dels actes de Setmana Santa a Manresa, que es van engruixint. Si l'any passat es va recuperar la Processó del Silenci, aquest any també vam tenir processó trans. El penitent, l'actor i *drag-queen* Blau Piqué, reivindicant els drets de transvestits i persones transsexuals, com el podeu veure al seu pas per davant de la redacció del Pou. Llibertat total d'expressió, no caldria sinó, ni que sigui per evitar la diàspora dels

manresans per col·lapsar les carreteres.

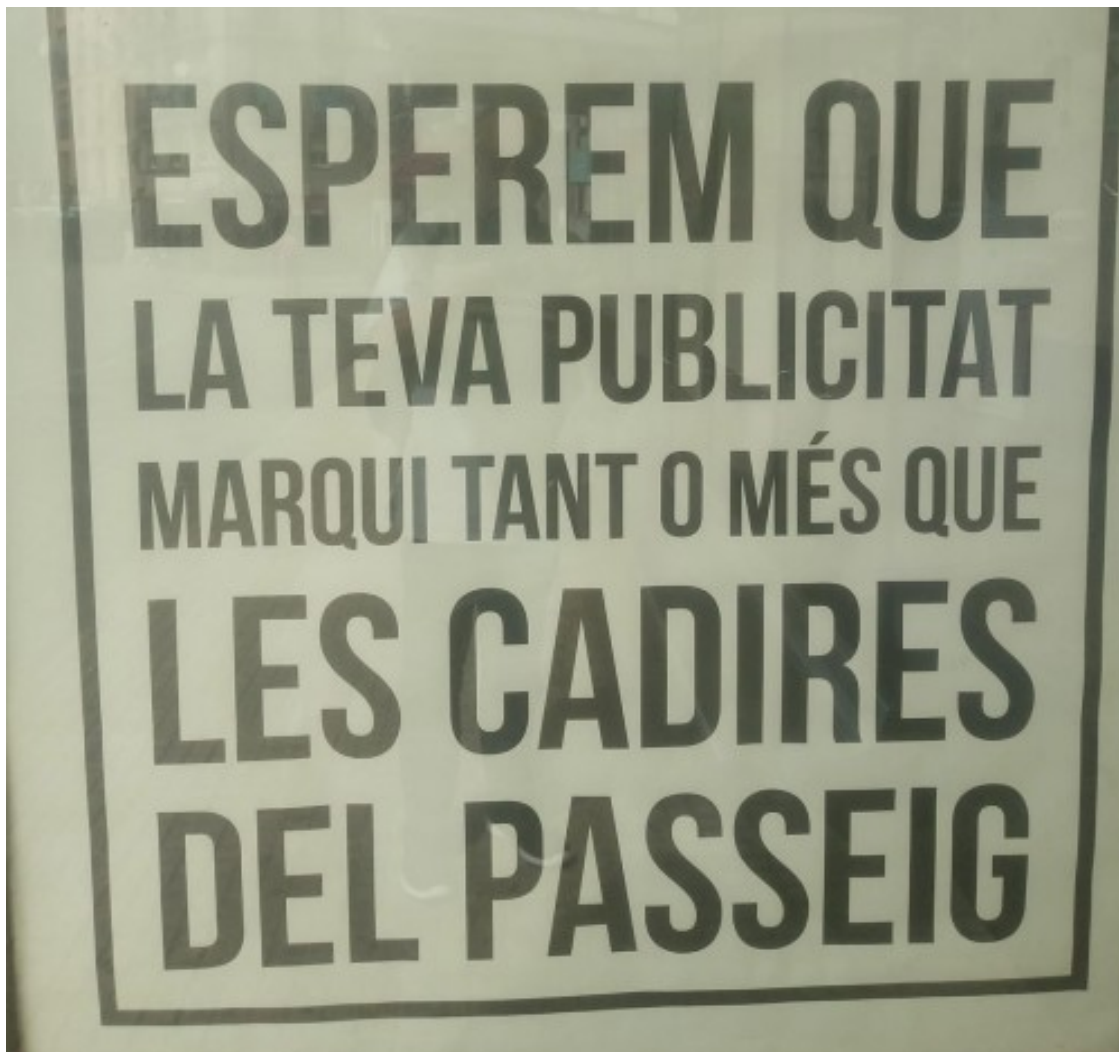
?Making of de la portada

No és la primera vegada que, en aquesta mateixa secció, publico una imatge -i els comentaris pertinents- de les petites odisses que comporta fer les fotografies de portada de la revista. Novament tornem a contemplar el fotògraf retratat, és a dir, l'autor de les instantànies de capçalera, Francesc Rubí, en acció, buscant el millor angle, la llum propícia i la distribució estratègica dels personatges que han d'aparèixer a la portada del **Pou**. Aquest cop els alcaldables es van citar a la redacció de la revista perquè entrés en joc tant la nova redacció com el pou ignasià, que és a tocar. Escala amunt i avall, Rubí va explorar diferents propostes comptant amb la complicitat dels caps de llista.

Mupi disponible

Pel que sembla, no s'acaben de vendre prou els espais publicitaris anomenats mupis que s'instal·len en marquesines de les parades d'autobús i altres punts de pas estratègics de la ciutat. El cas és que, a Manresa, l'empresa que s'encarrega de la contractació, en lloc de clàssic «disponible» quan no s'ha trobat client, fa temps que juga amb lemes que donen a entendre que l'espai, fefaentment, es troba en un punt que atreu moltes mirades. En aquest exemple, però, no sé pas si les cadires del Passeig -aquelles de la Rosita vull dir- són un exemple prou 2.0 per atraure els possibles anunciants.

Art urbà... de sequera

Manresa, seu del moviment dels murs plàstics i de l'art efímer del grafit, ja que hi ha moltes (massa) tàpies i parets en solars amb intervencions pendents de desenvolupar, exhibeix excel·lents obres que embelleixen l'entorn fins que no arribi el moment d'enderrocar, esponjar o, simplement, passar una mica l'escombra. Sembla que és el tema de rerefons d'aquest mural de la Muralla de Sant Francesc que ha retratat un veí de la zona en què es combina la pintura del mur amb un element de mobiliari urbà, la paperera, on la nena dibuixada rega com si fos un parterre o una torreta, en una mena d'oda a l'espai verd en plena trama urbana. La paràbola, en episodi de sequera, potser no acaba de funcionar, però confio que la situació es capgiri aviat. Per cert, no hem pogut determinar l'autoria del mural.

Tàpia (també disponible)

Per cert, tornant a les tàpies que eviten l'ocupació de baixos i edificis, un lector es va adonar que a la paret de l'antiga botiga Born 12 encara hi ha gravat el nom de l'establiment de discos i pel·lícules. Va fer-hi una foto i me l'ha enviat. El gravat es va mantenir fins i tot quan, durant un temps, s'hi va instal·lar una gelateria (de la qual també es conserva el rètol). Amb motiu de les

municipals, al costat mateix d'aquest local Impulsem Manresa hi ha obert el local de campanya.

El sanador total

A moltes poblacions, es reparteixen petits fulls (de la mida d'una estampeta de sant) corresponents a suposats mestres, xamans, druides i curanderos en general amb un amplíssim catàleg d'habilitats per tractar des de mals de baixa intensitat com el mal de cap, fins a patologies més severes, passant per diversos mals de l'ànima. En el cas del vident Goundo, que una subscriptora m'ha fet arribar, sembla que els serveis se centren en aspectes espirituals i conflictes. L'objectiu, segons sembla, és deixar de patir... pel que sigui.

